

LITURGIA SŁOWA

PIERWSZE CZYTANIE

2 Krl 4, 8–11.14–16a

Pewnego dnia Elizeusz przechodził przez Szunem. Była tam kobieta bogata, która zawsze nakłaniała go do spożycia posiłku. Ilekroć więc przechodził, udawał się tam, by spożyć posiłek. Powiedziała ona do swego męża: Oto jestem przekonana, że świętym mężem Bożym jest ten, który ciągle do nas przychodzi. Przygotujmy mały pokój górny, obmurowany, i wstawmy tam dla niego łóżko, stół, krzesło i lampę. Kiedy przyjdzie do nas, to tam się uda. Gdy więc pewnego dnia Elizeusz tam przyszedł, udał się do górnego pokoju i tamże położył się do snu. Mówił dalej: Co więc można uczynić dla niej? Odpowiedział Gechazi: Niestety, ona nie ma syna, a mąż jej jest stary. Rzekł więc: Zawołaj ją! Zawołał ją i stanęła przed wejściem. I powiedział: O tej porze za rok będziesz pieściła syna.

Oto słowo Boże

DRUGIE CZYTANIE

Rz 6, 3–4.8–11

Czyż nie wiadomo wam, że my wszyscy, którzyśmy otrzymali chrzest zanurzający w Chrystusa Jezusa, zostaliśmy zanurzeni w Jego śmierć? Zatem przez chrzest zanurzający nas w śmierć zostaliśmy razem z Nim pogrzebani po to, abyśmy i my wkroczyli w nowe życie – jak Chrystus powstał z martwych dzięki chwale Ojca. Otóż, jeżeli umarliśmy razem z Chrystusem, wierzymy, że z Nim również żyć będziemy, wiedząc, że Chrystus powstał z martwych już więcej nie umiera, śmierć nad Nim nie ma już władzy. Bo to, że umarł, umarł dla grzechu tylko raz, a że żyje, żyje dla Boga. Tak i wy rozumieście, że umarliście dla grzechu, żyjecie zaś dla Boga w Chrystusie Jezusie.

Oto słowo Boże

PSALM RESPONSORYJNY

Ps 89, 2–3.16–19

Na wieki będę sławił łaski Pana

Na wieki będę śpiewał o łasce Pana, moimi ustami będę głosił Twą wierność przez wszystkie pokolenia.

Albowiem powiedziałeś:

„Na wieki ugruntowana jest łaska”,
utrwaliłeś swą wierność w niebiosach.

Błogosławiony lud, który umie się cieszyć i chodzi, Panie, w blasku Twojej obecności. Cieszą się zawsze Twym imieniem, wywyższa ich Twoja sprawiedliwość.

Bo Ty jesteś blaskiem ich potęgi,
a przychyłność Twoja dodaje nam mocy.
Bo do Pana należy nasza tarcza
a król nasz do świętego Izraela.

ŚPIEW PRZED EWANGELIĄ

Mt 10, 40

Kto przyjmuje apostoła, przyjmuje Chrystusa, a kto przyjmuje Chrystusa, przyjmuje Ojca, który Go posłał.

EWANGELIA

Mt 10, 37–42

Jezus powiedział do apostołów: Kto kocha ojca lub matkę bardziej niż Mnie, nie jest Mnie godzien. I kto kocha syna lub córkę bardziej niż Mnie, nie jest Mnie godzien. Kto chce znaleźć swe życie, straci je, a kto straci swe życie z mego powodu, znajdzie je. Kto was przyjmuje, Mnie przyjmuje; a kto Mnie przyjmuje, przyjmuje Tego, który Mnie posłał. Kto przyjmuje proroka, jako proroka, nagrodę proroka otrzyma. Kto przyjmuje sprawiedliwego, jako sprawiedliwego, nagrodę sprawiedliwego otrzyma. Kto poda kubek świeżej wody do picia jednemu z tych najmniejszych, dlatego że jest uczniem, zaprawdę powiadam wam, nie utraci swojej nagrody.

Oto słowo Pańskie

KOMENTARZ

W naszym doświadczeniu życia codziennego najtrwalszymi relacjami, jakie mamy, są z reguły relacje rodzinne: z mężem, z żoną, z rodzicami, z dziećmi. Pozostałe relacje nie mają aż takiej głębi i trwałości, chociaż niektórzy mogą się pochwalić długoletnimi przyjaźniami. Wiele ludzi mówi, że rodzina jest wszystkim co mają. Stanowi ona jedyny cel i sens życia.

Pan Jezus w dzisiejszym fragmencie Ewangelii karci takie podejście do życia, nie karząc jednocześnie piękna i dobra relacji rodzinnych: *Kto kocha ojca lub matkę bardziej niż Mnie, nie jest Mnie godzien. I kto kocha syna lub córkę bardziej niż Mnie, nie jest Mnie godzien* (Mt 10, 37). Miłość do Boga i do Chrystusa jest czymś jeszcze większym niż te głębokie i piękne relacje, jakich doświadczamy w rodzinie. Warto się tym zachwycić, warto zrozumieć, że miłość do Boga, postawiona na pierwszym miejscu, nie jest nigdy konkurencją dla miłości żony, męża, dzieci czy rodziców, ale jest jej fundamentem i umocnieniem.

ks. dr Maciej Rożkowski-Rożek

**Koło Radia Maryja
zaprasza na
ogólnopolską pielgrzymkę
Rodziny Radia Maryja
na Jasną Górę w dniu 9 lipca b.r.**

**Zapisy w zakrystii
codziennie po każdej Mszy św.
oraz pod telefonem: 605 095 809.**

KOLEJNA ANIELSKA NIEDZIELA

Aniołowie są istotami ze swej natury różnymi od ludzi. Należą do stworzeń, są nam bliscy, dlatego Kościół obchodzi ich święto.

Do ostatniej reformy kalendarza kościelnego (z 14 lutego 1969 r.) istniały trzy odrębne święta: św. Michała czczono 29 września, św. Gabriela – 24 marca, a św. Rafała – 24 października. Obecnie wszyscy trzej archaniołowie są czczeni wspólnie.

W tradycji chrześcijańskiej Michał to pierwszy i najważniejszy spośród aniołów (Dn 10, 13; 12, 1; Ap 12, 7 nn), obdarzony przez Boga szczególnym zaufaniem.

Hebrajskie imię Mika'el znaczy „Któż jak Bóg”. Według tradycji, kiedy Lucyfer zbuntował się przeciwko Bogu i do buntu namówił część aniołów, Archanioł Michał miał wystąpić i z okrzykiem „Któż jak Bóg” wypowiedzieć wojnę szatanom.

W Piśmie świętym pięć razy jest mowa o Michale. W księdze Daniela jest nazwany „jednym z przedniejszych książąt nieba” (Dn 13, 21) oraz „obrońcą ludu izraelskiego” (Dn 12, 1). Św. Jan Apostoł określa go w Apokalipsie jako stojącego na czele duchów niebieskich, walczącego z szatanem (Ap 12, 7). Św. Juda Apostoł podaje, że jemu właśnie zostało zlecone, by strzegł ciała Mojżesza po jego śmierci (Jud 9). Św. Paweł Apostoł również o nim wspomina (2 Tes 4, 16). Jest uważany za anioła sprawiedliwości i sądu, łaski i zmiłowania.

Jeszcze bardziej znaczenie św. Michała akcentują księgi apokryficzne: Księga Henocha, Apokalipsa Barucha czy Apokalipsa Mojżesza, w których Michał występuje jako najważniejsza osoba po Panu Bogu, jako wykonawca

planów Bożych odnośnie ziemi, rodzaju ludzkiego i Izraela. Michał jest księciem aniołów, jest aniołem sądu i Bożych kar, ale też aniołem Bożego miłosierdzia. Pisarze wczesnochrześcijańscy przypisują mu wiele ze wspomnianych atrybutów; uważają go za anioła od szczególnie ważnych zleceń Bożych. Piszą o nim m.in. Tertulian, Orygenes, Hermas i Didymus. Jako *praepositus paradisi* ma ważyć dusze na Sądzie Ostatecznym.

Jest czczony jako obrońca Ludu Bożego i dlatego Kościół, spadkobierca Izraela, czci go jako swego opiekuna. Kult św. Michała Archanioła jest w chrześcijaństwie bardzo dawny i żywy. Sięga on wieku II. Symeon Metafrast pisze, że we Frygii, w Małej Azji, św. Michał miał się objawić w Cheretopa i na pamiątkę zostawić cudowne źródło, do którego śpieszyły liczne rzesze pielgrzymów. Podobne sanktuarium było w Chone, w osadzie odległej 4 km od Kolosów, które nosiło nazwę „Michelion”. W Konstantynopolu kult św. Michała był tak żywy, że posiadał on tam już w VI w. aż 10 poświęconych sobie kościołów, a w IX w. kościołów i klasztorów pod jego wezwaniem było tam już 15. Sozomenos i Nicefor wspominają, że nad Bosforem istniało sanktuarium św. Michała, założone przez cesarza Konstantyna (w. IV). W samym zaś Konstantynopolu w V w. istniał obraz św. Michała, czczony jako cudowny w jednym z klasztorów pod jego imieniem. Liczni pielgrzymi zabierali ze sobą cząstkę oliwy z lampy płonącej przed tym obrazem, gdyż według ich opinii miała ona własności lecznicze. W Etiopii każdy 12. dzień miesiąca był poświęcony św. Michałowi.

W Polsce powstały dwa zgromadzenia zakonne pod wezwaniem św. Michała: męskie (michalitów) i żeńskie (michalitek), założone przez błogosławionego Bronisława Markiewicza (+ 1912, beatyfikowanego przez kard. Józefa Glempa w Warszawie w 2005 r.).

Św. Michał Archanioł jest patronem Cesarstwa Rzymskiego, Papui Nowej Gwinei, Anglii, Austrii, Francji, Hiszpanii, Niemiec, Węgier i Małopolski; diecezji łomżyńskiej; Amsterdamu, Łącuta, Sanoka i Mszany Dolnej; ponadto także mierniczych, radiologów, rytmików, szermierzy, szlifierzy, złotników, żołnierzy. Przyzywany jest także jako opiekun dobrej śmierci.

W ikonografii św. Michał Archanioł przedstawiany jest w tunice i paliuszu, w szacie władcy, jako wojownik w zbroi. Skrzydła św. Michała są najczęściej białe, niekiedy pawie. Włosy upięte opaską lub diademem. Jego atrybutami są: globus, krzyż, laska, lanca, miecz, oszczep, puklerz, szatan w postaci smoka u nóg lub skępowany, tarcza z napisem: Quis ut Deus - „Któż jak Bóg”, waga.

Przygotowała: **Katarzyna Maciejowska**
źródło: Internet

MIESIĄC DRUGI
– 2 lipca 2017 roku

Modlitwa:

Święty Michale Archaniele, mianowany przez Boga stróżem całego ludu wybranego, podtrzymywał go w niedoli, rozwiewał wątpliwości i zaspokajał wszelkie potrzeby, rozdzielając morze na dwoje, posyłając z chmur deszcz manny i wydobywając wodę ze skał, prosimy cię, abyś oświecał, podtrzymywał, bronił i wspomagał nasze dusze w każdej potrzebie, pomagając zwyciężyć wszystkie przeciwności, jakie na każdym kroku napotykamy na bezdrożach tego świata. Prosimy, abyśmy mogli bezpiecznie dotrzeć do tego królestwa pokoju i radości, którego cieniem jedynie była ziemia obiecana Abrahamowi. Amen.

Ojciec nasz...

Modlitwa Papieża Leona XIII

(egzorcyzm prosty):

Święty Michale Archaniele, wspomagaj nas w walce, a przeciw niegodziwości i zasadzkom złego ducha bądź naszą obroną. Oby go Bóg pogromić raczył, pokornie o to prosimy, a Ty, Wodzu niebieskich zastępów, szatana i inne duchy złe, które na zgubę dusz ludzkich po tym świecie krążą, mocą Bożą strąć do piekła. Amen.

Litania do św. Michała Archanioła:

Kyrie eleison, Chryste eleison, Kyrie eleison.
Chryste, usłysz nas, Chryste, wysłuchaj nas.
Ojciec z nieba, Boże – *zmituj się nad nami!*
Synu odkupicielu świata, Boże
Duchu Święty, Boże
Święta Trójco, Jedyny Boże

Święta Maryjo, Królowo Aniołów – módl się za nami!

Święty Michale Archaniele

Święty Michale książę przesławny

Święty Michale dzielny w walce

Święty Michale pogromco szatana

Święty Michale postrachu złych duchów

Święty Michale wodzu wojska niebieskiego

Święty Michale zwiastunie Bożej chwały

Święty Michale radości Aniołów

Święty Michale zaszczycie nieba

Święty Michale przedstawiający

Najwyższemu prośby nasze

Święty Michale obrońco dusz sprawiedliwych

Święty Michale posłanniku Boga

Święty Michale przewodniku nasz w

modlitwie

Święty Michale nasza tarczo w pokusach

Święty Michale warownio ludu Bożego

Święty Michale stróżu i patronie Kościoła

Święty Michale dobroczyńco sławiących Cię narodów

Święty Michale chorąży zbawienia

Święty Michale aniele pokoju

Święty Michale prowadzący dusze do

wiecznej światłości

Święty Michale zwierzchniku w niebie

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, przepuść nam, Panie

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, wysłuchaj nas, Panie!

Baranku Boży, który gładzisz grzechy świata, zmiłuj się nad nami!

P. Módl się za nami, święty Michale Archaniele,

W. Abyśmy się stali godnymi obietnic Chrystusowych.

P. Módlmy się. Wszechmogący wieczny Boże, który świętego Michała Archanioła ustanowiłeś obrońcą Kościoła i zwierzchnikiem raj, udziel za jego wstawiennictwem Kościołowi pomyślności i pokoju, a nam łaski w tym życiu i chwały w wieczności. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

GIETRZWAŁD – Objawienia Matki Bożej dla Polaków na trudne czasy

Ponad 160 razy zjawiała się tu Maryja z przesłaniem dla udręczonego ludu. Tu modlono się o wolność religijną. Tu wielu spotkało Maryję i rozpoczęło nowe życie. Objawienia w Gietrzwałdzie, choć jako jedyne do tej pory w Polsce zostały oficjalnie uznane przez władze kościelne, są jednak nadal niedoceniane. Właśnie minęła ich 140. rocznica.

Miały miejsce 19 lat po objawieniach Matki Bożej w Lourdes i trwały od 27 czerwca do 16 września 1877 r. W pierwszym dniu Maryja objawiła się Justynie Szafryńskiej (13 l.), gdy wracała z mamą z egzaminu przed Pierwszą Komunią Świętą. Następnego dnia w czasie odmawiania różańca nad klonem przed kościołem „Jasną Panią” siedzącą na tronie z Dzieciątkiem Jezus pośród Aniołów zobaczyła też Barbara Samulowska (12 l.). Działo się to w zaborze pruskim poddanym intensywnej germanizacji, a Matka Boża przemówiła do dziewczynkę po polsku!

Pierwsze objawienie 27 czerwca 1877 r.

Był wieczór i dzwon kościoła bił na Anioł Pański. Justyna dostrzegła Matkę Bożą pomiędzy dwoma uschniętymi konarami. Najświętsza Maryja miała długie włosy. Po chwili z nieba zstąpiło Dzieciątko Jezus w biało-złotym odzieniu. Oboje wstąpili do nieba. Dzieciątko widziała po lewej stronie Matki Bożej.

Objawienie 28 czerwca 1877 r.

Tym razem „Piękną Panią” widziały obie dziewczynki: Justyna Szafryńska i Barbara Samulowska. Matka Boża ukazała się ponad klonem, rosnącym niedaleko kościoła. Najświętsza Maryja siedziała na tronie z Dzieciątkiem Jezus i w otoczeniu Aniołów. Dzieciątko Jezus trzymało błyszczącą kulę z krzyżykiem u góry. Matka Boża została ukoronowana przez Aniołów.

Objawienie w sobotę, 30 czerwca 1877 r.

Justyna zapytała: „Czego żądasz Matko Boża?” i usłyszała odpowiedź: „**Ja żądam, abyście codziennie odmawiali różaniec!**”

Objawienie w niedzielę 1 lipca 1877 r.

Tego dnia dzieci z parafii w Gietrzwałdzie przystąpiły do I Komunii Świętej. Justyna podczas odmawiania różańca pod klonem, zapytała „Kto Ty Jesteś?”, a Matka Boża odpowiedziała: „Jestem Najświętsza Panna Maryja Niepokalanie Poczęta!”

Objawienie 3 lipca 1877 r.

Dziewczynki zapytały się Matki Bożej „Czy przybywający tutaj chorzy będą doznawać uzdrowienia?” Matka Boża odpowiedziała: „Stanie się cud, a później chorzy zostaną uzdrowieni”, a potem powiedziała: „Niech chorzy odmawiają różaniec”.

Objawienie 28 lipca 1877 r.

Na pytanie co to znaczy, jeśli ktoś fałszywie przysięga, Matka Boża odpowiedziała: „Taki nie jest godny wejść do nieba, on jest do tego namówiony przez szatana”.

Objawienie 1 sierpnia 1877 r.

Barbara zapytała: „Czy osierocone parafie otrzymają wkrótce kapłanów?” – Matka Boża odpowiedziała: „Jeśli ludzie gorliwie będą się modlić, wówczas Kościół nie będzie prześladowany, a osierocone parafie otrzymają kapłanów!”

Objawienie 8 września 1877 r.

W dniu 8 września 1877 r., około godziny siódmej wieczorem Matka Boża pobłogosławiła źródło i wypowiedziała słowa: „Teraz chorzy mogą brać tę wodę na uzdrowienie”.

Objawienie 16 września 1877 r. – ostatnie

W dniu 16 września 1877 r., około godziny piątej wieczorem Matka Boża błogosławiła najpierw swoją figurę w kapliczce, a potem błogosławieństwa udzieliła proszącym i wszystkim zgromadzonym. Na koniec powiedziała: „**ODMAWIAJCIE GORLIWIE RÓZANIEC!**”

Odpowiedzi Matki Bożej przyniosły wtedy pocieszenie Polakom. Faktycznie wypełniły się. Polacy ze wszystkich dzielnic bardzo licznie nawiedzali Gietrzwałd. W ciągu niecałych 3 miesięcy naliczono około 160 spotkań, które ściągnęły do Gietrzwałdu około 300 tysięcy pielgrzymów z całej rozbranej wówczas przez zaborców Polski od Bałtyku po Tatry. Przez to władze pruskie od razu w sposób zdecydowanie negatywny odniosły się do objawień. ▶

XIII Niedziela Zwykła – 2 lipca 2017 r.

1. Dziś przypada pierwsza niedziela miesiąca lipca. Nabożeństwo Eucharystyczne oraz Nowenna przed nawiedzeniem figury św. Michała Archanioła zostaną odprawione o godz. 17.00. Po nabożeństwie procesja wokół kościoła. Prosimy ministrantów, bielanek, asystę kościelną i wszystkie wspólnoty parafialne o udział w procesji.
2. Dziś po każdej Mszy św. będziemy odmawiali modlitwę do św. Michała Archanioła.
3. W najbliższy poniedziałek, o godz. 18.00 zostanie odprawiona Msza św. wotywna o Duchu Świętym. Zapraszamy do wspólnej modlitwy.
4. We wtorek, modlimy się w sposób szczególny za dzieci. Modlitwę rozpoczniemy o godz. 17.30. Msza św. w intencji dzieci, zwłaszcza tych, które odeszły od wiary i Kościoła zostanie odprawiona o godz. 18.00.
5. W tym tygodniu przypada I czwartek i I piątek miesiąca. W czwartek, 6 lipca, Msza św. wotywna o Chrystusie Najwyższym i Wiecznym Kapłanie o godz. 17.00, a po Mszy św. koronka do Miłosierdzia Bożego. W tym dniu, w sposób szczególny, modlimy się o powołania kapłańskie. W piątek, 7 lipca, Msza św. wotywna o Najśw. Sercu Pana Jezusa o godz. 12.00. Z sakramentu pokuty i pojednania można będzie skorzystać rano i od godz. 16.00.
6. Odsłonięcie i poświęcenie tablicy pamiątkowej 12 pułku ułanów podolskich, odbędzie się w naszym kościele, w niedzielę 16 lipca po Mszy św. o godz. 13.00. Serdecznie zapraszamy na tę uroczystość.
7. W tym tygodniu przypadają następujące święta liturgiczne:
 - w poniedziałek, 3 lipca święto św. Tomasza, Apostoła;
 - w czwartek, 6 lipca, wspomnienie bł. Marii Teresy Ledóchowskiej, dziewicy;
 - w sobotę, 8 lipca, wspomnienie św. Jana z Dukli, kapłana.
 Wszystkim obchodzącym w tym tygodniu imieniny, składamy serdeczne życzenia błogostawieństwa Bożego i wszelkiej pomyślności w życiu osobistym i zawodowym.
8. W najbliższym czasie sakramentalny związek małżeński zawrą:
 - Krzysztof Maciej Bieda, kawaler z parafii pw. św. Bonifacego w Warszawie i Nina Małgorzata Sawicka, panna z parafii tutejszej
 - zapowiedź II.
 Każdy, kto by wiedział o przeszkodach zachodzących między narzeczonymi, zobowiązany jest powiadomić kancelarię parafialną. Narzeczonych polecamy modlitwie parafian.

Intencja różańcowa Kół Żywego Różańca

od 11.06 do 9.07.2017

Aby uwikłani w zło, niepotrafiący zerwać z grzechem zawierzyli Miłosierdziu Pana i doświadczyli Jego zbawczej łaski.

Rzymskokatolicka Parafia pw. św. Anny w Wilanowie

ul. Kolegiacka 1, 02-946 Warszawa
tel./fax 22 842 18 01
(tel. czynny od poniedziałku do piątku w godzinach pracy kancelarii)

Kancelaria czynna:

pn., śr., pt. - godz. 16.00 - 19.00
wt., czw. - godz. 8.00 - 11.00

BNP Paribas Bank Polska SA
- Oddział w Warszawie,
ul. Konstancińska 2, 02-942 Warszawa

Nr rachunku:
87160013741846849180000001

internet: www.parafiawilanow.pl
e-mail: kancelaria@parafiawilanow.pl
e-mail **Redakcji**: klimaty@parafiawilanow.pl
Wydawca

► Biskup warmiński Filip Krementz interesował się wydarzeniami w Gietrzwałdzie, zażądał szczegółowego sprawozdania proboszcza, a potem wydelegował do Gietrzwałdu kanoników Kapituły Katedralnej do zbadania i oceny wydarzeń.

Wpływ objawień na Warmii był ogromny. Nastąpiło przede wszystkim odrodzenie życia obyczajowego i podniesienie świadomości religijnej wiernych. Pięć lat po wydarzeniach, w sprawozdaniu z 27 września 1882 roku ks. Augustyn Weichsel pisał: „*nie sama tylko moja parafia, ale też cała okolica stała się pobożniejsza po objawieniach. Dowodzi tego wspólne odmawianie różańca świętego po wszystkich domach, wstąpienie do klasztoru bardzo wielu osób, regularne uczęszczanie do Kościoła (...)*”.

W czasie objawień Najświętsza Maryja Panna wyrażała swoją troskę o osoby chore oraz o osoby nadużywające alkoholu. Prosiła o zmianę obyczajów, o modlitwę za kapłanów. Podkreśliła rangę Eucharystii nad innymi nabożeństwami. Przekazała nam także, że największym darem dla zmarłych rodziców jest zamówienie za nich Mszy św. Ostrzegła przed szatanem. Na pytanie: czym lud może odstraszyć szatana? Odpowiedziała: „*Modlitwą*”.

W Gietrzwałdzie Najświętsza Panna wzywała do modlitwy we wszelkich potrzebach i uzależniała otrzymanie łaski od modlitwy różańcowej. Pierwsze Jej słowa w Gietrzwałdzie były: „*Życzę Sobie, abyście codziennie odmawiali różaniec*”. Na przedstawiane Jej prośby różnych osób często odpowiadała: „*Niech się modli na różańcu*”. Ostatnie Jej słowa brzmiały: „*Odmawiajcie gorliwie różaniec*”.

Z pobłogosławionego przez Matkę Bożą 8 września 1877 roku źródła pielgrzymi od lat czerpią wodę, która wciąż przynosi ulgę cierpiącym oraz liczne uzdrowienia.

Objawieniom gietrzwałdzkim nadał szczególne znaczenie i związał je z sytuacją narodu polskiego błogosławiony kapucyn o. Honorat Koźmiński z Zakroczyimia (1829–1916). W swoich wystąpieniach podkreślał, że wydarzenia z 1877 r. są dowodem błogostawieństwa i łaski, nadanych Polakom. „*Nigdy nie słyszano jeszcze, aby tak długo i tak przystępnie i do tego w sposób tak uroczyście ukazała się Matka Boża*”.

Objawieniami Swoimi w Gietrzwałdzie Matka Boża pragnęła podnieść na duchu ludność katolicką, zwłaszcza polską, uciemioną przez Kulturkampf Ottona Bismarcka. Pośrednio słowa pociechy Maryi Panny odnosiły się także do Polaków w zaborze rosyjskim, udręczonych prześladowaniem rządów carskich po powstaniu styczniowym. Orędzie Najświętszej Dziewicy brzmiało: „*Jeśli ludzie będą gorliwie się modlić, wówczas Kościół nie będzie prześladowany, a osierocone parafie otrzymają kapłanów*”. Przy końcu objawień wypowiedziała te pocieszające słowa: „*Nie smućcie się, bo Ja zawsze będę przy was*”.

Anna Kozikowska
(Per Mariam)